

Vergaderjaar 2017–2018

32 317

JBZ-Raad

IJ/ nr. 498 HERDRUK¹

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 1 december 2017.

De wens dat de ontwerpbesluiten uitdrukkelijke instemming behoeven kan door of namens één van beide Kamers te kennen worden gegeven uiterlijk op 16 december 2017.

BRIEF VAN DE MINISTER VOOR RECHTSBESCHERMING

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 1 december 2017

In het voortgangsoverzicht JBZ-dossiers 3e kwartaal van 10 oktober 2017 (Kamerstuk 32 317, nr. 491, bijlage) heb ik u gemeld dat besluitvorming van de Raad van de Europese Unie werd verwacht over de aanvaarding van de toetreding van enkele landen tot het Haags Kinderontvoeringsverdrag (HKOV). Dit betreft Georgië en Zuid Afrika (*13581/17*) San Marino (*13585/17*) Chili, IJsland en Bahamas (*13586/17*), en Panama, Uruguay, Colombia en El Salvador (*13587/17*). De aanvaarding van landen bij het HKOV vergt een unaniem te nemen machtigingsbesluit van de Raad op grond van artikel 81, derde lid, VWEU. Een dergelijk besluit vergt de instemming van beide Kamers der Staten-Generaal op grond van artikel 3 van de Goedkeuringswet Verdrag van Lissabon. Stilzwijgende instemming is verleend indien niet binnen vijftien dagen na overlegging van het ontwerpbesluit door een der Kamers de wens te kennen is gegeven dat het ontwerpbesluit uitdrukkelijke instemming behoeft.

Op 29 november 2017 zijn voor de aanvaarding van alle tien de landen ontwerpbesluiten gepubliceerd, die u aantreft bij deze brief². Overeenkomstig de Goedkeuringswet Verdrag van Lissabon vraag ik uw instemming om medewerking te verlenen aan de totstandkoming van deze besluiten.

Zoals ik meldde in mijn brief van 31 mei 2016 (Kamerstuk 32 317, GK) is de toetreding tot het HKOV van sommige landen van buiten de EU nog niet aanvaard door alle EU-lidstaten. De territoriale werkingssfeer van het HKOV verschilt per lidstaat. De Commissie en de Raad zijn bezig de territoriale werkingssfeer van het HKOV binnen de EU te uniformeren. Hiertoe moeten door alle EU-lidstaten besluiten worden genomen waarmee telkens bepaalde EU-lidstaten worden gemachtigd om de

¹ Ivm het toevoegen van de termijntekst en een Eerste Kamer letter.

² Raadpleegbaar via www.tweedekamer.nl

toetreding van landen tot het HKOV te aanvaarden die andere EU-lidstaten reeds kortere of langere tijd geleden hebben aanvaard. De Nederlandse inzet is sinds jaar en dag gericht op een zo groot mogelijk bereik van het HKOV. Dit is in het belang van alle kinderen die geconfronteerd worden met internationale kinderontvoering. Hiertoe hanteert Nederland twee voorwaarden voor aanvaarding van een toetredend land: er moet een centrale autoriteit zijn aangewezen en het verdrag moet geïmplementeerd zijn in de nationale wetgeving. Op de aanvaarding van de 10 bovengenoemde landen ga ik hieronder nader in.

San Marino

Nederland heeft de toetreding van San Marino tot het HKOV nog niet aanvaard. San Marino heeft het Tribunale Unico als centrale autoriteit aangewezen. Blijkens de informatie die beschikbaar is via de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht heeft San Marino tevens het verdrag geïmplementeerd in de nationale wetgeving. Daarmee komt San Marino in aanmerking voor aanvaarding.

De overige genoemde landen

Nederland heeft de overige genoemde landen in het verleden reeds aanvaard. De voorgestelde besluiten die deze landen betreffen zijn dan ook gericht op de machtiging van andere EU-lidstaten. Deze besluiten brengen geen verandering in de gebondenheid van Nederland onder het HKOV ten opzichte van deze landen en vergroot het toepassingsbereik van het HKOV.

Gelet op het bovenstaande vraag ik u in te stemmen met medewerking aan de totstandkoming van de raadsbesluiten tot machtiging van diverse EU-lidstaten om de toetreding van Georgië, Zuid Afrika, San Marino, Chili, IJsland, Bahamas, Panama, Uruguay, Colombia en El Salvador tot het HKOV te aanvaarden.

De Minister voor Rechtsbescherming,
S. Dekker